

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 listopada 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Na podstawie art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1991 r. Nr 104, poz. 450, Nr 106, poz. 457 i Nr 110, poz. 474) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 42, poz. 337) wprowadza się następujące zmiany:

1) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:

„2. Za pobyt pracownika w stacjonarnym zakładzie służby zdrowia uważa się również okres pobytu w sanatorium uzdrowiskowym, jeżeli wojewódzka komisja leczenia uzdrowiskowego lub inny dysponent skierowań stwierdzi, że potrzeba leczenia w takim sanatorium pozostaje w bezpośrednim związku z chorobą zawodową lub zagrożeniem taką chorobą, z wypadkiem przy pracy lub chorobą

mającą związek ze szczególnymi właściwościami lub warunkami pracy.

3. Jeżeli okres leczenia w sanatorium uzdrowiskowym jest dłuższy od przysługującego pracownikowi urlopu, wojewódzka komisja leczenia uzdrowiskowego lub inny dysponent skierowań może w części uzupełniającej uznać takie leczenie za okres pobytu w stacjonarnym zakładzie służby zdrowia.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3 zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy wystawia po zakończeniu leczenia kierownik sanatorium uzdrowiskowego, na podstawie odpowiedniego stwierdzenia dokonanego przez wojewódzką komisję leczenia uzdrowiskowego lub innego dysponenta skierowań.”

2) skreśla się § 29.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *W. Sidorowicz*